

Credința și fapta

Revista duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Nr. 221

13 mai — 19 mai 2007

Duminica Orbului din naștere JOI: ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

Evanghelia Înălțării Domnului – Luca 24, 36-53



Mănăstirea Golia din Iași își sărbătorește hramul joi, de Sărbătoarea Înălțării Domnului
Mai multe informații despre acest important locaș monahal și monument istoric, citiți în pagina a doua

Din cuprins:

◆ Cuvânt al Sfântului Atanasie cel Mare la Înălțarea la Cer a Domnului nostru Iisus Hristos	2
◆ Acatistul Bunei Vestiri - Tâlcuiri și semnificații (VII) -	3
◆ CONCERT OMAGIAL suținut de CORUL "TOMA COZMA"	4

36. Și pe când vorbeau ei acestea, El a stat în mijlocul lor și le-a zis: "Pace vouă!"
37. Iar ei, înspăimântându-se și înfricoșându-se, credeau că văd duh.
38. Și El le-a zis: "De ce sunteți tulburați și pentru ce se ridică astfel de gânduri în inima voastră?
39. Vedeți mâinile Mele și picioarele Mele, că Eu Însumi sunt; pipăiți-Mă și vedeți că duhul nu are carne și oase așa cum Mă vedeți pe Mine că am".
40. Și zicând acestea, le-a arătat mâinile și picioarele.
41. Și lor, celor încă necrezând de bucurie și minunându-se, El le-a zis: "Aveți aici ceva de mâncare?"
42. Iar ei l-au dat o bucată de pește fript și dintr-un fagure de miere.
43. Și, luând, a mâncat în fața lor.
44. Și le-a zis: "Acestea sunt cuvintele pe care vi le-am grăit pe când încă eram împreună cu voi, că toate cele scrise despre Mine în legea lui Moise, în profeți și în psalmi trebuie să se plinească".
45. Atunci le-a deschis mintea ca să înțeleagă Scripturile.
46. Și le-a zis că așa este scris și că așa trebuia să pătimească Hristos și a treia zi să învie din morți
47. Și întru numele Său să se propovăduiască pocăința și iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim.
48. "Voi sunteți martorii acestora.
49. Și iată, Eu trimit peste voi făgăduința Tatălui Meu; voi însă rămâneți în cetate până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus".
50. Și i-a dus afară până spre Betania și, ridicându-Și mâinile, i-a binecuvântat.
51. Și a fost că'n timp ce-i binecuvânta, S-a depărtat de ei și s-a înălțat la cer.
52. Iar ei, închinându-l-se, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare.
53. Și în toată vremea erau în templu, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

MANIFESTĂRI LA MONUMENTUL EROILOR

JOI, 17 mai a.c., în ziua Praznicului Înălțării Domnului, după oficierea Sfintei Liturghii, va avea loc tradiționala procesiune la Monumentul din curtea Bisericii, unde se va oficia slujba de pomenire a morților în memoria eroilor neamului, dar și sfințirea noului monument conceput după un model propus de preotul paroh și realizat de echipa de sculptori coordonată de profesorul Gheorghe Gheorghiuță.

Finanțarea lucrărilor de execuție a fost asigurată de către familia Mihaela și Maricel Popa, iar materialul lemnos ne-a fost oferit de către primăria Moșna, prin bunăvoința familiei Paul și Aurora Matei care s-au implicat nemijlocit pentru aprovizionare.

Suportul din beton a fost realizat cu sprijinul S.C. DAS S.R.L., iar soclul a fost finisat de către domnul Ciobanu Adrian. Instalarea monumentului și amenajarea spațiului din jur a fost posibilă prin eforturile domnilor Nicolae Cimpoi și Ionel Pâslariu, iar cele două

steaguri ne-au fost puse la dispoziție prin bunăvoința familiei Cornel și Doina Crețu. Tuturora le adresăm mulțumirile noastre și rugăm pe Bunul Dumnezeu să le răsplătească jertfelnicia cu darurile și binecuvântarea Sa.

Rugăciunea va fi urmată de un scurt program cultural-patriotic susținut de copii de la Școala "Carol I" și Școala "Petru Poni".





Mănăstirea Golia

Acest sfânt locaș, ce își va sărbători hramul, joi, la Marele Praznic al Înălțării Domnului, este o mănăstire importantă în orașul Iași, numită după marele logofăt Ioan Golia, primul ei ctitor.

Între zidurile acestui punct de atracție turistică pe harta Iașului funcționează Institutul Cultural Misionar Trinitas ce cuprinde Editura, Tipografia, Radioul și studioul de producție T.V. ale Mitropoliei Moldovei și Bucovinei.

Aflată în zona centrală a orașului, Mănăstirea Golia a cunoscut de-a lungul timpului vicisitudinile istoriei. Trecută prin incendii, războaie, cutremure, uneori admirată, alteori privită cu indiferență, este în prezent "bandajată" toată de schele, cu perspectiva mult așteptată a unei binemeritate restaurări.

Biserica are alura de cetate și păstrează un interior de factură bizantină trilobat ce conține spațiile cerespunzătoare edificiului moldovenesc: pridvor închis, pronaos, naos și altar.

Tot atât de faimoasă ca și Trei Ierarhii sau Biserica Sfântul Nicolae Domnesc, Mănăstirea Golia are parcă o istorie mai zbuciumată. Inițial, a fost închinată Mănăstirii Vatopedu din Muntele Athos. Toate veniturile sale, și nu erau puține, luand în calcul multele terenuri și păduri cu care fusese înzestrată de ctitori și donatori, intrau în vistieria de la Athos. Până la secularizarea făcută de Alexandru Ioan Cuza, în 1863, egumenii Goliei erau tot de la Sfântul Munte, ca și majoritatea călugărilor.

Secularizarea a avut o parte bună, pentru că lăcașul a rămas integral al călugărilor moldoveni, dar și două părți rele: pe lângă lipsirea de averile sale, care au revenit statului, mănăstirea a fost deposedată și de majoritatea

documentelor, hrisoavelor, cărților vechi și rare pe care le avea, fiind luate de călugării greci.

Cu tot aspectul său de necropolă, pentru că are câteva morminte în interior, Golia era cunoscută în vechime drept o biserică a cununiilor. Tradiția aceasta a fost inaugurată în 1693, când Patriarhul Tarigradului, Iacov, aflat în Moldova, a oficiat cununia domnească a Mariei Brâncoveanu cu Constantin Duca și a lui Antioh Cantemir cu Catrina, la 1696.

Soldații polonezi ai lui Ian Sobieski, la trecerea lor prin Iași, au incendiat Mănăstirea Golia, dar se spune că n-au rămas nepedepsiți de superiorul lor, pentru că îi avertizase să nu facă rău bisericilor. Alt eveniment mai puțin plăcut la care a fost martoră Golia a fost marele incendiu din 1820, în care s-au distrus peste 4.000 de case și 11 biserici din Iași, mărturisește părintele Casian, viețuitor al acestei mănăstiri. Biserica Goliei nu a suferit atunci prea mult, dar construcțiile din jur, făcute din material nedurabil, au fost mistuite. Alte incendii au devastat-o în 1733 și 1735. Un mare cutremur a afectat-o în 1738, după această dată fiind înconjurată cu impunătorul zid și cu turnul-clopotniță. Pictura actuală a fost refăcută în vremea starețului Meletie, la 1850, și se păstrează și astăzi, dar mai valoroasă este cea veche aflată dedesupt, care e realizată în stil bizantin.

După secularizare (1863), mănăstirea a cazut în ruina, nemaiavănd resurse financiare. Între 1900 și 1947 a fost închisă, aici funcționând, pe rând, arhivele statului, un internat pentru fetele de la seminarul catolic din Iași, spital de nebuni, azil pentru bătrâni. După 1947 a funcționat ca biserică de mir, abia în 1992 a redevenit mănăstire, în obștea sa găsimu-se acum 17 călugări, stareț fiind părintele arhimandrit Vitalie Danciu

Merg la Golia adeseori în timpul săptămânii, pentru frumusețea slujbelor ce se oficiază, dar mai cu seamă în fiecare an în Joia Patimilor când are loc "Ritualul spălării picioarelor". La fel cum a făcut Iisus cu uncenicii săi la Cina cea de Taină, în prezența multor credincioși, în curtea mănăstirii, în timp ce diaconul citește din sfânta evanghelie, starețul încins cu un ștergar spală și sărută picioarele călugărilor, întruchipând slujirea de către cel mai mare a celor mai mici, așa cum a îndemnat Hristos.

Ionela Buhuș

Cuvânt al Sfântului Atanasie cel Mare la Înălțarea la Cer a Domnului nostru Iisus Hristos

Aducerea aminte despre Înviere hărăzește oamenilor semnul de biruință împotriva morții, iar praznicul de față îl duce pe om spre cer și, schimbând răgazul de aici de pe pământ, deschide oamenilor porțile cerului. Căci nu se cădea ca Acela Care a biruit moartea să lase iarăși neamul omenesc să se sălășuiască în locașurile morții. Acum s-a prăbușit puterea vrăjmașului, acum s-au dovedit neputincioase uneltirile diavolului (...)

Cum din supărarea Lui, Dumnezeu a izbutit să facă o mare bunăvoință? Dumnezeu ne-a plăsmuit pe noi cu mâinile Sale, ne-a învățat să ne dobândim hrana ce creștea de la sine, ne-a dat puțința desfătării, ne-a dat pământul ca slugă, ne-a dat belșugul mării, razele soarelui, strălucirile lunii, mersul stelelor și porunca peste toate dobitoacele. Atunci veni un vrăjmaș care, bătându-l pe Dumnezeu din pizmă, izbuti în înșelăciunea lui; cel amăgit trecu de partea aceluia, se molipsi de patima împotrivirii față de Domnul, unelti pe ascuns împotriva lui Dumnezeu, își întinse mâna împotriva poruncilor Domnului. Dumnezeu se înfățișează și dovedește aceste nădejdi ca nelegiuite...

Dar n-a răbdat Ziditorul ca să vadă până la sfârșit făptura oropsită. Se molipsi de firea tulburată și întristată și I se făcu milă de icoana Sa care rătăcea în mijlocul făpturii. Ce face atunci? Plăsmuiește un nou Adam, ridicând din fire un Stăpân peste fire, și împrumutând un vas de la Fecioară, îl întruchipează spre a fi o mai adevărată icoană, plăsmuiește în el germele plăsmuit, și din mitră țesându-i un veșmânt, îmbracă cu el chipul ca o cămară împărătească, pentru ca să ascundă goliciunea chipului. Căci îl făcu mai puternic decât înșelăciunea și mai presus de păcat. Nemuritor și după moarte, și chiar în mormânt fiind, dezlegător de morminte; iar azi, încununându-l cu nemurire, L-a dus în cer, dăruind zidirii, ca o obștească podoabă, pe Cel ce a fost pârga firii.

(Sfântul Atanasie cel Mare, *Viața Sfântului Antonie cel Mare urmată de cele mai frumoase predici*, Editura Anastasia, București, 2000, pp.152-155)

Acatistul Bunei Vestiri - Tâlcuiri și semnificații (VII) -

(continuare din numerele trecute)

Condac al 3 lea

“Puterea Celui Prea Înalt a umbrit atunci spre zămislire pe aceea ce nu știa de nuntă, și pântecelul ei cel cu bună roadă, ca o țarină dulce l-a arătat tuturor celor ce vor secera mântuire, când vor cânta așa: Aliluia!”

Cel care a creat lumea pentru a o desăvârși prin Întruparea Sa avea nevoie de colaborarea omului. În momentul în care Fecioara Maria, a acceptat rolul de mijlocitoare între Dumnezeu și om s-a deschis drumul istoriei întrupării Fiului lui Dumnezeu. Atunci, numai “atunci”, după asentimentul Fecioarei, a avut loc zămislirea tainică și minunată. Încuviințind, prin aceasta se face o ucenică desăvârșită a Fiului ei, care, în ascultare față de Tatăl, își împlinește libertatea și tocmai astfel își exercită libertatea, ascultând.

Sfânta Fecioară Maria a fost aleasă de Dumnezeu din veci pentru a zămisli în trupul său pe Mântuitorul Iisus Hristos. Din Sfânta Scriptură aflăm că Arhanghelul Gavriil i s-a arătat Fecioarei Maria în Nazaretul Galileii, spunându-i că va lua în pântece și va naște pe Iisus Hristos. *“Bucură-te ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine (...)”*

Cuvintele *“plină de har”* exprimă faptul că Maria a primit harul lui Dumnezeu, Fecioara devenind

astfel cea aleasă pentru a fi Maica Fiului lui Dumnezeu. Misterul central în viața Fecioarei Maria este cel de a fi Născătoare de Dumnezeu. Maria primește cu disponibilitate *“valul de iubire”* a lui Dumnezeu care se revărsă în ea pentru a fi sălașul Mântuitorului lumii.

Frumusețea ei morală a făcut să fie cinstită de Dumnezeu Însuși, prin alegerea ei de a fi sălaș Cuvântului Său și totodată să fie cinstită de toată lumea. Dumnezeu Tatăl *“a umbrit-o spre zămislire, ca Fecioara să zămislească prin Duhul Sfânt”*.

Dumnezeu lucrează asupra oamenilor prin Duhul Sfânt, și tot cea de-a Treia Persoană a Sfintei Treimi, i-a dat putere Sfintei Fecioare Maria să-l primească pe Fiul lui Dumnezeu în ea, ca pe cel ce începe să-și alcătuiască Trup din ea. Sfântul Ioan Damaschin spune *“Duhul Sfânt S-a pogorât peste ea... dându-I putere de a naște. Atunci a umbrit-o înțelepciunea ipostatică și Puterea Prea Înaltului Dumnezeu, cel de o ființă cu Tatăl, ca o sămînță Dumnezeiască și-a alcătuit Lui-și din Sânghiurile ei, Trup însuflețit”*.

Dumnezeu sublinează lucrarea ei, arătând că *“Feciora va lua în pântece...”*, El a umbrit-o spre zămislire, dar ea a fost cea care ajungând prin virtute asemenea Lui, L-a auzit și a luat în pântece pe Dumnezeu Cuvântul prin Duhul Sfânt.

Fecioara Maria are supremul grad de sfințenie la care s-a putut ridica un om, inima și trupul ei erau pline de Dumnezeire și nu se afla în ea nimic pământesc, nici cugetare pământescă, nici o poftă trupească. Datorită darurilor lui Dumnezeu și strădaniilor proprii, Domnul ne-o arată nouă ca Țarină aleasă, descoperindu-ne că taina mântuirii noastre pornește de la minunea săvârșirii în pântecelul Său. Cei care I se închină nădăjduiesc să secere mântuire, iar ca Cea care a dat rodul cel bun, va conduce la mântuire pe cei care I se încredințează ei.

Trebuie să mărturisim cu toții că prin cuvântul Arhanghelului și al ei, a zămislit în preacuratul său pântece pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, mai presus de fire, Care este Înțelepciunea și Puterea cea ipostatică a Lui, cu umbrirea și cu venirea asupra ei a Duhului Sfânt. De atunci s-au săvârșit, prin rânduiala lui Dumnezeu, tainele Cuvântului lui Dumnezeu, pentru mântuirea și izbăvirea noastră. Căruia se cuvine slava și stăpânirea în veci. Amin.

A consemnat Nicoleta Gabara

Bibliografie:

- Monahul Cleopa, *Învățătura despre Maica Domnului în Sfânta Scriptură, Cinstirea Sfințelor Icoane, Minunile Maicii Domnului de la Mănăstirea Rarău, Acatistul Rugului Aprins al Maicii Domnului*, ed. Panaghia, Vatra Dornei, 1997.

- Răduleanu Boris, *Acatistul Bunei Vestiri, Gînduri de rugăciune, mărturisire și tâlcuire*, ed. Bonifaciu, București, 2005.

Doriți să vă clarificați o problemă de credință ?

Orice întrebare sau nelămurire pe care o aveți cu privire la diversele aspecte ale vieții noastre duhovnicești poate găsi un răspuns ziditor !

Așteptăm sugestiile și întrebările dumneavoastră fie în cutia ce se află lângă pangarul parohiei, fie pe FORUM-UL PAROHIEI

**<http://parohiatomacozma.myforum.ro/>
ACCESÂND site-ul nostru:**

<http://parohiatomacozma.uv.ro>

Răspunsul autorizat nu va întârzia !

Credința și fapta

Publicație editată de parohia TOMA COZMA

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,

tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Secretar redacție: Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602

E-mail: redactor_sef@yahoo.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank

Gând de duminică

Vindecarea orbului din naștere nu e săvârșită urmare vreunei cereri. Deși "stătea și cerșea", fiind orb din naștere, probabil că nici n-ar fi îndrăznit să ceară Învățătorului vindecarea sa, așa cum o făcuseră orbii din Capernaum (Mt. 9, 27) sau Ierihon (Mt. 20,29). Se pare că nici apostolii nu au avut curajul să-l ceară, așa cum o făcuseră în alte prilejuri (Mt. 15, 23;). Transpare aici o inițiativă a lui Dumnezeu, care, de multe ori, prin purtare de grijă, dar și generozitate, oferă în dar oamenilor binefaceri fără a i se cere. Gestul Mântuitorului a avut în intenție a pune în evidență buna credință a celui ce, deși nu vedea, avea un alt fel de "vedere" care remarca "lucrurile lui Dumnezeu". Atunci când nu suntem capabili să descoperim lucrarea lui Dumnezeu în viața noastră, orbirea sufletească va aduce cu sine întristarea, deznădejdea, delăsarea, decăderea morală.

Dar voia oare orbul să se vindece, știind că starea de neputință, "valorificată" prin cerșetorie putea aduce un venit (Fapte 16,16)? Oare inițiativa Mântuitorului nu i-a "neglijat" opinia sa personală, voința, libertatea sa? Hristos recurge la un gest oarecum ciudat "completând" cu tină ochii celui ce se născuse orb, dar el arată prin aceasta dumnezeirea Sa, participarea Sa la actul Creației originare, când "a zidit pe om din țărână" (Fac. 1, 7). Iar orbul purtase până atunci acea infirmitate "spre slava lui Dumnezeu", așa cum de fapt suntem datori a ne purta și calitățile, dar și neputințele noastre. Respectă însă libertatea orbului. Lasă la latitudinea sa împlinirea vindecării: îl trimite să se spele la izvorul Siloamului - un subtil recurs și la credința aceluia. Abia după ce omul, în mod liber și-a dovedit credința, a dobândit și vederea.

Paradoxal, fariseii îi cer orbului să condamne pe binefăcătorul său, tot spre "slava lui Dumnezeu", pentru încălcarea zilei de odihnă. Astfel, sub paravanul unei formale împliniri a Legii, ei înfățișau intoleranța și radicalismul ca acte și atitudini bineplăcute lui Dumnezeu. Iar astfel de viziuni ce abundă în zilele noastre pot genera cu ușurință formalismul și fanatismul religios. Este de ajuns să postesti câteva zile, să te străduiești a fi mai bun, pentru a descoperi cu ușurință că semenii tăi sunt răi, necredincioși, pătimiși. Și atunci, să-i "împingem" în Rai cu forța? Desigur, nici intoleranța și nici intransigența față de semenii nu sunt roade ale ostenețelor duhovnicești, ci bunăvoința, iubirea, răbdarea. Războiul nevăzut pe care-l purtăm fiecare pentru propria perfecționare duhovnicească, austeritatea, exigența, severitatea cu sine însuși își vor împlini cu adevărat mărirea, restabilind în noi ordinea divină, numai în măsura în care vor avea ca efect sporirea sensibilității noastre față de semenii, în măsura în care toată ființa noastră va emana iubire față de aproapele.

Preot Mihai Mărgineanu

Cronică parohială

CONCERT OMAGIAL suținut de CORUL "TOMA COZMA" cu prilejul aniversării a 200 de ani de existență a Bisericii noastre

"Un cor devine un simbol al unității, al disciplinei, al colectivității umane care-și adună în mănunchi, forțele pentru a cânta viața, oamenii, idealurile, frumusețea".
(Ion Dumitrescu)



Concertul de muzică corală religioasă, și cultă oferit de Corul parohial, în ziua de Duminică, 6 mai, ora 17.00, în frumosul parc al parohiei, a purtat însemnele unei frumoase aniversări: împlinirea a 200 de ani de când banul Toma Cozma a ctitorit biserica ce-i poartă numele

Bucuria de a cânta se observa pe chipurile membrilor acestui cort mixt, pe patru voci, care participă la Sfintele Liturghii din zilele de Duminică și sărbătoare, precum și la numeroase manifestări având caracter religios, și cultural desfășurate în cadrul parohiei. Funcționând în actuala structură din inițiativa Părintelui Paroh Mihai Mărgineanu, încă din primăvara anului 1999, corul parohiei noastre și-a perfecționat constant maniera interpretativă, cu talent, cu perseverență și cu multă simțire și dragoste pentru slujirea lui Dumnezeu, trăsături ce pun într-o lumină deosebită statura de profesioniști ai Filarmonicii și Operei ieșene.

Prezentarea programului acestui concert aniversar a fost făcută de Părintele Paroh Mihai Mărgineanu care a inserat între piesele muzicale și scurte prezentări ale celor trei ctitori ai bisericii: Toma Cozma cu soția Ecaterina și Maria Anastasiu Apostol Ketreanca, a episoadelor semnificative din viața lor și a momentelor mai importante din istoria acestui așezământ.

Programul artistic a cuprins muzică religioasă din perioada pascală, piese din repertoriul național și internațional, precum și prelucrări pe teme folclorice românești. Grație instalației de sonorizare puse la dispoziție de către Grupul Omega Tehnoton, prin bunăvoința domnului Maricel Popa, s-a putut asigura o audiență impecabilă pentru numărul mare de participanți. A urmat apoi un mic bufet suedez organizat de doamna preoteasă Gabriela Mărgineanu în colaborare cu doamnele și domnișoarele din parohie. Deși prognoza anunța averse de ploaie, iată că vremea s-a conformat fericitului eveniment și muzica încântătoare a mîngîiat sufletele auditorului, iar păsările din fundal, care țineau isonul ne-au încredințat parcă și de participarea lor la minunatele armonii intonate de coriști.

Cu ocazia acestei manifestări de excepție din punct de vedere calitativ, interpretativ și al conținutului repertorial, Părintele a anunțat că vor mai urma astfel de seri speciale precizând că are în intenție o acțiune pentru promovarea tinerelor talente din parohie.

Nu putem crede că putem cuprinde frumusețea trăită în dimensiunea unor cuvinte pe care, oricum le-am alege și le-am combina, nu ar fi suficient de ilustrative. Am simțit în acele clipe un mai mare atașament față de lăcașul de cult care ne așteaptă cu ambientul său liturgic, muzical și natural pentru a-i mulțumi lui Dumnezeu pentru toate aceste daruri.

Nicoleta Gabara și Ionel Pâslariu

